

Sygn. akt IV U 256/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Załęska

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2022 roku w Sieradzu

odwołania T. D.

od dwóch decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł.

z dnia 11.03.2021 r. Nr (...)

w sprawie T. D.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł.

o dodatek pielęgnacyjny i świadczenie uzupełniające

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 256/21

UZASADNIENIE

Decyzjami z 11.03.2021r., wydanymi z upoważnienia Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówiono T. D. prawa do dodatku pielęgnacyjnego i świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji.

Nie podzielając powyższych decyzji, w/w złożył odwołania, wnosząc o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego i świadczenia uzupełniającego. Odwołanie poparł pełnomocnik strony ustanowiony z urzędu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołań, powołując się na orzeczenie KL z 24.02.2021r., która nie stwierdziła u wnioskodawcy naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym niezdolność do samodzielnej egzystencji oraz o łączne rozpoznanie odwołań.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. D. urodzony (...)

W dniu 26.11.2021r., złożył w KRUS wniosek o świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji i przeprowadzenie badania celem przyznania dodatku pielęgnacyjnego (***k. 135, 139/akta KRUS***).

Badaniem z 12.02.2020r., Lekarz Rzecznawca rozpoznał u wnioskodawcy stan po udarze niedokrwiennym mózgu z niedowładem połowicznym lewostronnym, stwierdzając okresową niezdolność do samodzielnej egzystencji od nadal do lutego 2022r. (**orzeczenie/akta KRUS**).

Komisja Lekarska po przeprowadzonym badaniu, stwierdziła u wnioskodawcy przebyty udar mózgu z niedowładem kończyn lewych – 2015r., stan po ostrym zespole wieńcowym z angioplastyką 2016r., nie stwierdzając naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym niezdolność do samodzielnej egzystencji (**orzeczenie/akta KRUS**).

Na tej podstawie decyzjami z 11.03.2021r., wydanymi z upoważnienia Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówiono T. D. prawa do dodatku pielęgnacyjnego i świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (**decyzje k. 150 - 151/akta KRUS**).

W postępowaniu sądowym dopuszczono dowód z opinii biegłych kardiologa, neurologa (**k. 21 akt sprawy**).

W badaniu z 21.09.2021r., biegły neurolog rozpoznał u wnioskodawcy przebyty udar niedokrwienny mózgu z niedowładem lewostronnym. W 2015 r. badany przebył udar niedokrwienny mózgu w przebiegu niedrożności prawej tętnicy szyjnej wewn. Obecnie skarży się na ograniczenie sprawności ruchowej, częste bóle głowy. Badaniem neurologicznym stwierdzono: objawy korzeniowe i oponowe nb., nerwy czaszkowe bez zmian. Kończyny górne i dolne: odruchy głębokie średnio-żywe z przewagą lewej strony, bez objawów patologicznych i zaburzeń czucia, niedowład lewych kończyn, porusza się przy pomocy trójnoga, stoi sam niepodtrzymywany, próby koordynacyjne prawą ręką wykonuje dość sprawnie. Po przebytym w 2015r. udarze niedokrwiennym mózgu, utrzymują się u wnioskodawcy objawy niedowładu lewych kończyn. Badany porusza się samodzielnie przy pomocy chodzika (trójnoga), próby koordynacyjne prawą ręką wykonuje sprawnie; w skali Barthel uzyskuje 60/100 pkt. Nie stwierdzono objawów masywnego zespołu psychoorganicznego. Z punktu widzenia neurologa brak podstaw do orzekania niezdolności wnioskodawcy do samodzielnej egzystencji. Wnioskodawca nie wymaga stałej bądź długotrwałej (w czasie ponad 6 godzin dziennie) opieki i pomocy innych osób w celu zaspokojenia swoich podstawowych potrzeb życiowych (opinia k. 32-33/akta sprawy).

Biegła kardiolog rozpoznała u odwołującego DGN, przebyty ostry zespół wieńcowy 2016r. leczony PCI LAD z implantacją stentu, przewlekłą stabilną chorobę wieńcową, nadciśnienie tętnicze zredukowane, przebyty udar mózgu. Wnioskodawca skarży się na problemy z poruszaniem po przebytym udarze. W badaniu przedmiotowym: w logicznym kontakcie słownym, głowa, źrenice równe o prawidłowej reakcji na światło, szyja i klatka piersiowa - symetryczne. Nad płucami wypuk jawny, szmer pęcherzykowy prawidłowy, tony serca głośne, czyste, akcja miarowa 80/min, akcentuacja prawidłowa, brzuch miękki wątroba i śledziona pod łukiem żebrowym. Kończyny dolne bez obrzęków, niedowład lewych kończyn. Wnioskodawca przebył zawał serca w 2016r. Od tego czasu przebieg choroby wieńcowej jest stabilny. Wnioskodawca jest samodzielny w zakresie zaspokajania podstawowych potrzeb (higiena, spożywanie posiłków, poruszanie z pomocą). Układ krążenia jest wydolny. Z kardiologicznego punktu widzenia, u wnioskodawcy nie stwierdza się niezdolności do samodzielnej egzystencji (**opinia k. 41/akta sprawy**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz w postępowaniu przed organem rentowym. W ocenie Sądu wnioskodawca nie wpisuje się w definicję osoby niezdolnej do samodzielnej egzystencji, co wynika z opinii biegłych – kardiologa i neurologa. Opinie biegłych zostały oparte na bezpośrednim badaniu wnioskodawcy i analizie dokumentacji lekarskiej. Zdaniem Sądu biegli fachowo ocenili stan zdrowia ubezpieczonego w aspekcie przesłanki niezdolności do samodzielnej egzystencji. Z opinii biegłych wynika, że stopień nasilenia schorzeń, nie powoduje u wnioskodawcy niezdolności do samodzielnej egzystencji. Wnioskodawca jest samodzielny w zakresie zaspokajania podstawowych potrzeb (higiena, spożywanie posiłków, poruszanie z pomocą). Układ krążenia jest wydolny. Nie stwierdzono objawów masywnego zespołu psychoorganicznego. Podzielając w pełni opinie biegłych, Sąd przyjął ustalenia i wnioski wynikające z opinii za

podstawę merytorycznego rozstrzygnięcia i na podstawie art. 235²§1 pkt 5 kpc, Sąd pominął wniosek dowodowy pełnomocnika wnioskodawcy o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniających biegłych.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. z 2020r., poz. 174 ze zm.), do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i w wysokości określonych w przepisach emerytalnych.

W myśl art. 75 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 748), dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

Termin "niezdolność do samodzielnej egzystencji" zdefiniowany został w art. 13 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS - stan, który oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy drugiej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. Pojęcie to ma zatem szeroki zakres przedmiotowy. Trzeba bowiem odróżnić opiekę, oznaczającą pielęgnację, czyli zapewnienie ubezpieczonemu możliwości poruszania się, odżywiania, zaspokajania potrzeb fizjologicznych, utrzymywania higieny osobistej itp. od pomocy w załatwianiu elementarnych spraw życia codziennego. Wszystkie zaś powyższe czynniki łącznie wyczerpują treść terminu "niezdolność do samodzielnej egzystencji" (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 21.02.2002 r. III AUa 1333/01).

Kwestią sporną była ocena stopnia naruszenia sprawności organizmu odwołującego pod kątem tego, czy istnieje konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. W ocenie Sądu zaskarżone decyzje odpowiadają prawu. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że T. D. nie spełnił spornej przesłanki niezdolności do samodzielnej egzystencji. Stanowisko takie wynika jednoznacznie z opinii biegłych – neurologa i kardiologa, które Sąd w całości podzielił.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc.